

DE HAVENBEWEGING VAN HET EILAND CURAÇAO

DOOR

W. R. MENKMAN

Toen de benoemde Gouverneur van Curaçao kort voor zijn vertrek derwaarts door Kees van Hoek voor het dagblad *De Tijd* werd geïnterviewd, maakte de nieuwe Landvoogd de opmerking dat de havenbeweging van Curaçao weliswaar in tonnenmaat en schepental de Amsterdamsche overtreft, maar dat deze vergelijking natuurlijk betrekkelijk is, omdat de meeste schepen die op Curaçao aankomen tankboten en bunkerscheper zijn.

Dit laatste voorbehoud was mij niet geheel duidelijk, immers verschillende havens ontleenen nu eenmaal hare bedrijvigheid aan verschillende oorzaken en een vergelijking heeft in dit verband altijd slechts een betrekkelijke waarde.

De ruim zes miljoen ton ruwe olie welke in 1928 op Curaçao werd aangevoerd vertegenwoordigde 2500 à 3000 reizen van kleine tankers van het Maracaibo-gebied en op een zeer klein deel na moet de aangevoerde olie in den eenen of anderen vorm ook weder worden uitgevoerd, hoofdzakelijk door groote tankers als lading, ten deele ook door oliestokende stoomschepen en door motorschepen als brandstofvoorraad. Dat de beteekenis van Amsterdam als zeehaven een geheel anderen grond heeft is duidelijk; marine-vaartuigen en touristenschepen komen er ook in Amsterdam niet zooveel als op Curaçao.

Waar nu evenwel Mr. de Gaay Fortman (West-Indische Gids van Februari j.l.) in zijn recensie van het Handelsadresboek voor Ned. West-Indië (samengesteld door het Bureau voor Handelsinlichtingen te Amsterdam) de